

Nicolae Moldoveanu

PDC-326 Se-aude pe uliță

Nicolae Moldoveanu

Moderato

Se-a - u - de pe u - li - ța sa - tu - lui meu un
ro - pot gră - bit de co - pi - te, Un glas de de - par - te ce
vi - ne me - reu, un chi - ot de do - ruri cum - pli - te. E
poa - te Iu - bi - tul, e poa - te chiar El! Nu - mi spu - ne că - i vâ - n - tul stră -
i - ne, Căci as - tăzi eu zic poa - te, și mâi - ne la fel dar
poi - mâ - ne si - gur că vi - ne. Căci vi - ne

1 Se-aude pe ulița satului meu un ropot grăbit de copite,
Un glas de departe ce vine mereu, un chiot de doruri cumplite.
E poate Iubitul, e poate chiar El! Nu-mi spune că-i vântul străine,
[: Căci astăzi eu zic poate, și mâine la fel dar poimâne sigur că vine. :]

2 Copilă mireasă ce mire aștepți, nu-i nimeni în cer ca să vie,
Zadarnic spre uliță ochii-ți îndrepti, că ulița ta e pustie.
De când adormiră părinții străbuni stau toate la fel neschimbate,
[: Ce chiot auzi tu, ce goale minuni, ce glas de vedenii ciudate! .]

3 Se-aude pe ulița satului meu un glas peste lumea deșartă..
Și iată, un tânăr, ce-l văd numai eu se-aruncă din șa lângă poartă.
E poate iubitul, se poate că-i El, nu-mi spune că-i vântu-n rovine,
[: Căci astăzi eu zic poate, și mâine la fel dar poimâne sigur că vine. :]